

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi yhteisölle, joka on seurannut Banco Popolaria sellaisen pääomainstrumentin (etuoikeutetut osakkeet) hankinnan pätemättömyyden seurauksena, joka muunnettiin lopuksi osakkeiksi ennen kuin Banco Popolaria koskevat kriisinratkaisutoimenpiteet oli toteutettu (7.6.2017), voitaisiin pitää saatavana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59⁽¹⁾ 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu alaskirjausta koskeva säännös, koska kyseessä ovat ”erääntymättömät” velvoitteet tai saatavat, joten ne katsottaisiin suoritetuiksi, eikä niihin voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä velvoite perustuisi, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”erääntynyt” velvoite (direktiivin 53 artiklan 3 kohta) tai ”jo erääntynyt saatava” pankkia koskevan kriisinratkaisun ajankohtana (60 artiklan 2 kohdan b alakohta), jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Santanderilta, vaikka osakkeet olisi alaskirjattu tai mitätöity, sillä perusteella, että se on Banco Popolarin seuraaja, siinäkin tapauksessa, että vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

(¹) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.12.2022 – FSC v. Banco Santander SA

(Asia C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: FSC

Vastaaja: Banco Santander SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi Banco Popolarin seuraajayhteisölle, jos se määrättäisiin suorittamaan korvausta sellaisen vahingonkorvauskanteen seurauksena, joka perustuu siihen, että se on markkinoinut rahoitustuotetta (huonommalla etuoikeudella liikkeeseen lasketut joukkolainat, jotka ovat välttämättä muutettavissa saman pankin osakkeiksi), joka ei sisälly Banco Popolaria koskevien kriisinratkaisutoimenpiteiden kohteena oleviin lisäpääoman instrumentteihin, jotka lopuksi muutettiin pankin osakkeiksi ennen pankkia koskeneiden kriisinratkaisutoimenpiteiden hyväksymistä (7.6.2017), voitaisiin pitää velkana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59/EU 53 artiklan 3 kohdan säännös, jonka mukaan velka alaskirjataan tai se lakkaa, kun kyseessä on ”erääntymätön” velvoite tai saatava, joten se katsottaisiin suoritetuksi eikä siihen voitaisi vedota Banco Popolarin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä vahingonkorvauksen määräämistä koskeva tuomio perustuu, oli esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely oli saatettu päätökseen?

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”eräntynyt” velvoite tai saatava – direktiivin 53 artiklan 3 kohta – tai ”jo eräntynyt saatava” pankkia koskevan kriisinratkaisun ajankohtana – 60 artiklan 2 kohdan b alakohta – jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Santanderilta, vaikka osakkeet olisi alaskirjattu tai mitätöity, sillä perusteella, että se on Banco Popularin seuraaja, siinäkin tapauksessa, että vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, olisi esitetty sen jälkeen kun pankkia koskeva kriisinratkaisumenettely on viety päätökseen?

(¹) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Bratislava III (Slovakia) on esittänyt 24.1.2023 – NFŠ a.s. v. Slovakian tasavalta, joka toimii Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republikyn välityksellä, ja Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Asia C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Okresný súd Bratislava III

Pääasian asianosaiset

Kantaja: NFŠ a.s.

Vastaajat: Slovakian tasavalta, joka toimii Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republikyn välityksellä, ja Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko ministeriön (valtion) ja ilman kilpailumenettelyä valitun yksityisoikeudellisen oikeushenkilön välisiä tuen myöntämistä koskevaa sopimusta ja kauppaa koskevaa aiesopimusta pidettävä direktiivin 2004/18 (¹) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2014/24 (²) 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa tarkoitettuina rakennusurakka-sopimuksina, jos tuen myöntämistä koskeva sopimus on SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua Euroopan komission hyväksymää valtion myöntämää tukea, tuen myöntämistä koskevaan sopimukseen sisältyviin velvoitteisiin sisältyy valtion velvollisuus myöntää tuki ja yksityisoikeudellisen oikeushenkilön velvollisuus rakentaa rakennus ministeriön määrittelemien ehtojen mukaisesti ja luovuttaa osa rakennuksesta urheilujärjestön käyttöön, ja aiesopimukseen sisältyviin velvoitteisiin sisältyy yksityisoikeudellisen oikeushenkilön yksipuolinen optio, johon sisältyy valtion velvollisuus ostaa rakennettu rakennus, ja nämä sopimukset muodostavat ministeriön ja yksityisoikeudellisen oikeushenkilön keskinäisten velvoitteiden ajallisesti ja sisällöllisesti toisiinsa kytkeytyvän kehyksen?
- 2) Ovatko direktiivin 2004/18 1 artiklan 2 kohdan b alakohta ja direktiivin 2014/24 2 artiklan 6 kohdan c alakohta esteenä jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä olevalle säännökselle, jonka mukaan oikeustoimi, joka on sisältönsä tai tarkoituksensa puolesta lain vastainen, kiertää lakia tai loukkaa hyviä tapoja, on mitätön (eli alusta alkaen/ex tunc), jos lainvastaisella toimella rikotaan vakavasti julkisia hankintoja koskevia periaatteita?
- 3) Ovatko direktiivin 89/665 (³) 2 d artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 d artiklan 2 kohta esteenä jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä olevalle säännökselle, jonka mukaan oikeustoimi, joka on sisältönsä tai tarkoituksensa puolesta lain vastainen, kiertää lakia tai loukkaa hyviä tapoja, on mitätön (eli alusta alkaen/ex tunc), jos lainvastaisella toimella rikotaan (kierretään) vakavasti julkisia hankintoja koskevia periaatteita, kuten pääasiassa?